

USNESENÍ

Okresní soud v Liberci rozhodl vyšší soudní úřednicí Alenou Harcinikovou ve věci

oprávněné: **Intrum Czech, s.r.o.**, IČO 27221971
sídlem Prosecká 851/64, 190 00 Praha 9
zastoupená advokátem JUDr. Pavlem Staňkem
sídlem Plzeňská 3350/18, 150 00 Praha

proti
povinnému: **Stanislav Strnadík**, narozený 16. 10. 1972
bytem Václavice 330, 463 34 Hrádek nad Nisou - Václavice

takto:

- I. Návrh povinného na zastavení exekuce se zamítá.
- II. O nákladech tohoto řízení rozhodne soudní exekutor v příkazu k úhradě nákladů exekuce.

Odůvodnění:

1. Okresní soud v Liberci vydal dne 30.9.2025 pověření čj. 72 EXE 61222/2025-13, kterým pověřil provedením exekuce soudního exekutora JUDr. Josefa Lavičku, Exekutorský úřad Cheb, na základě pravomocného vykonatelného exekučního titulu, rozhodnutí vydaného Českým telekomunikačním úřadem, odbor pro jihomoravskou oblast, čj. 67 825/2006-637/VI.vyř.,Trk, ze dne 12.2.2007, pro vymožení pohledávky ve výši 26 490 Kč s příslušenstvím, pro náklady oprávněného spojené s exekucí a pro náklady exekuce, které budou v průběhu exekuce zjištěny.
2. Povinný podal k soudu neúplný návrh na zastavení exekuce a soud jej dne 21.10.2025 postoupil k dalšímu postupu soudnímu exekutorovi.
3. Soudní exekutor vyzval usnesením 176EX 00354/25-034 povinného k odstranění vad podání s upozorněním, nebude-li návrh povinného opraven a doplněn ve lhůtě 10ti dnů od doručení výzvy, bude neúplné podání odmítnuto. Povinný si výzvu převzal dne 12.11.2025, do dne 11.12.2025 však řádně podání nedoplnil. Soudní exekutor podání povinného usnesením ze dne 11.12.2025, čj. 176EX 00354/25-037 odmítl.
4. Povinný podal podání, dle obsahu odvolání, proti usnesení soudního exekutora, a proto soudní exekutor usnesení o odmítnutí podání povinného zrušil a dne 7.1.2026 podání povinného spolu se spisem soudního exekutora, postoupil k vyřízení soudu.
5. Soud po zhodnocení předložených podkladů zjistil, že návrh povinného je neurčitý a neúplný, proto povinného vyzval usnesením ze dne 12. 2. 2026 k doplnění svých tvrzení o nemajetnosti o důkazy a dále, aby upřesnil, v jakém období mělo dojít k tvrzenému promlčení pohledávky a aby zdůvodnil, z jakého důvodu není trvale zaměstnán. K doplnění podání soud stanovil lhůtu 15ti dnů, od doručení výzvy a

Shodu s prvopisem potvrzuje Ivana Šimková.

povinného současně poučil, že nedodáním všech důkazů tvrzení se vystavuje nebezpečí neúspěchu ve věci.

6. Povinný si usnesení převzal do datové schránky přihlášením, dne 16.2.2026. Nato soudu doručil podání, kde uvádí, že rozhodnutí ČTÚ bylo vydáno dne 12.2.2007, a proto dle jeho tvrzení uběhla promlčecí doba dne 12.2.2017. Dále přiložil výpisy z bankovního účtu Raiffeisen Bank, ze kterých je patrné, že se na něm nenacházejí postižitelné prostředky. Dále přiložil Rozhodnutí Úřadu práce ČR, Praha 7 z 24.2.2025, kde se povinnému nepřiznává podpora v nezaměstnanosti, neboť pro přiznání nesplňuje povinný podmínky.
7. Povinný je dle zprávy Úřadu práce, kterou si soud vyžádal, veden jako uchazeč o zaměstnání od 1.1.2025 dosud. Dále soud ze zprávy soudního exekutora zjistil, že vymáhaná pohledávka již byla vymáhána jiným soudním exekutorem pod sp.zn. Okresního soudu v Liberci 60 EXE 5047/2012, a byla jako „marná“ zastavena dle ust. § 55 odst. 7 EŘ. Oprávněný podal 11.9.2025 nový návrh u soudního exekutora JUDr. Josefa Lavičky, zaplatil zálohu na vedení exekuce.
8. Soudní exekutor v tomto řízení dosud vydal exekuční příkazy postihující účty povinného a manželky povinného, provedením exekuce příkázáním pohledávky odpisem z účtů u Raiffeisen Bank. Banka soudnímu exekutorovi 17.10.2025 sdělila, že se na účtech postižených exekučními příkazy nenachází dostatek peněžních prostředků k tomu, aby mohla být exekuce provedena příkázáním pohledávky z účtu.
9. K námitce promlčení se podává, že předmětem exekučního řízení je pohledávka oprávněného vyplývající z exekučního titulu, rozhodnutí vydaného Českým telekomunikačním úřadem, odbor pro jihomoravskou oblast, čj. 67 825/2006-637/VI.vyř.,Trk, ze dne 12.2.2007, pro vymození pohledávky ve výši 26 490 Kč s příslušenstvím. Protože jde o vymáhání nároku vzniklého před 1.1.2014, kdy nabyl účinnosti nový občanský zákon č. 89/2012 Sb. je třeba vycházet při posuzování otázky promlčení podle předchozího občanského zákona č. 40/1964 Sb. (§ 3028 odst. 3 nového občanského zákona).
10. Podle první věty § 110 odst. 1 občanského zákona bylo-li právo přiznáno pravomocným rozhodnutím soudu nebo jiného orgánu, promlčuje se za deset let ode dne, kdy mělo být podle rozhodnutí plněno. V posuzovaném případě nabyl exekuční titul právní moci 5.3.2007 a vykonatelný byl dnem 21.9.2007 a od tohoto dne mělo být plněno. Od tohoto dne počala běžet desetiletá promlčecí doba.
11. Dne 18.1.2012 bylo zahájeno exekuční řízení u Mgr. Jana Štichy, Exekutorský úřad Domažlice, pod sp.zn. 165EX 185/12, které bylo jako marná exekuce, zastaveno dle ust. § 55 odst. 7 EŘ dne 26.8.2024, v právní moci dnem 27.11.2024, čj.165 EX 185/12-88. Po tuto dobu byla promlčecí doba zastavena, takže dosud uběhlo z desetileté lhůty období od 21.9.2007 do 18.1.2012, tj. 3 roky 118 dní, a dále od 28.11.2024 do 11.9.2025 uběhlo 9 měsíců a 13 dní. Je zřejmé, že lhůta 10 let k promlčení pohledávky dosud nenastala. Proto není dán důvod pro zastavení exekuce podle § 268 odst. 1 písm. h) o.s.ř.
12. Není naplněn ani důvod pro zastavení exekuce pro nemajetnost povinného podle § 268 odst. 1 písm. e) o.s.ř.
13. Toto exekuční řízení, nově podané po zastavení marné exekuce, zákon nevylučuje, přestože v minulosti nebyl nalezen postižitelný majetek povinného. Dle usnesení Nejvyššího soudu ze dne 16. 7. 2025, sp. zn. 20 Cdo 1114/2025 se uvádí: „Oprávněný

může podat nový exekuční návrh a vést exekuci podle exekučního titulu, na jehož základě již byla tímž oprávněným vedená předchozí exekuce proti témuž povinnému zastavena pro bezvyslednost ve smyslu § 55 odst. 7 a násl. EŘ. Úspěšnost nového exekučního návrhu nelze podmiňovat uvedením nových skutečností o majetkových poměrech povinného, oprávněný je toliko povinen na žádost soudního exekutora zaplatit přiměřenou zálohu na náklady exekuce ve smyslu § 90 odst. 3 EŘ. Dovolací soud shrnuje, že oprávněný může podat nový exekuční návrh a vést exekuci podle exekučního titulu, na jehož základě již byla tímž oprávněným vedená předchozí exekuce proti témuž povinnému zastavena pro bezvyslednost ve smyslu § 55 odst. 7 a násl. ex. řádu. Úspěšnost nového exekučního návrhu nelze podmiňovat uvedením nových skutečností o majetkových poměrech povinného, oprávněný je toliko povinen na žádost soudního exekutora zaplatit přiměřenou zálohu na náklady exekuce ve smyslu § 90 odst. 3 ex. řádu. Nadto dovolací soud podotýká, že v souladu s úmyslem zákonodárce snížit počet exekucí, u kterých není dlouhodobě naplňován jejich účel, *se v případě opětovně zahájené exekuce nejví vhodně vyčkávat dalšího uplynutí doby bezvyslednosti ve smyslu § 55 odst. 7 a násl. ex. řádu. Soudní exekutor proto v přiměřené lhůtě prověří majetkové poměry povinného, a poté případně přistoupí k zahájení procesu zastavení exekuce podle § 268 odst. 1 písm. e) o. s. ř.*

14. Z dosavadního průběhu řízení, které probíhá teprve od 11.9.2025, soudní exekutor započal činit kroky ke zjištění postižitelného majetku povinného, aby mohla být pohledávka oprávněného vymozena a soudní exekutor, jež je judikaturou Nejvyššího soudu vázán, bude postupovat dle postupu uvedeného shora. Mobilární exekuce dosud nebyla provedena.
15. Povinný nedoložil na výzvu soudu zdůvodnění, z jakého důvodu není řádně zaměstnán, aby mohl své pohledávky plnit, pouze uvedl, že má další dluhy na výživném a zdravotním pojištění, vlastní pouze osobní věci a bydlí v nájemním bytě, kde má také dluh na nájemném. Dle jeho mínění je nemajetný.
16. Povinný tvrdil, že je nemajetný, poukázal na to, že je od 1.1.2025 veden na ÚP bez nároku na podporu v nezaměstnanosti. On ani jeho manželka nepracují, důvod neuvedl.
17. Oprávněný se zastavením exekuce vyjádřil nesouhlas, bez podrobnějšího vyjádření.
18. Dle ust. § 268 odst. 1 písm.e) o.s.ř. má být přistoupeno k zastavení exekuce tam, kde její průběh ukazuje, že výtěžek, kterého jím bude dosaženo, nepostačí ani ke krytí nákladů exekuce.
19. Ze zjištění soudu vyplývá, že návrh na zastavení exekuce nelze považovat za důvodný, jelikož nebyla dosud provedena mobilární exekuce, ani pokus o ni, nebyly prozatím zcela vyčerpány veškeré možnosti soudního exekutora, exekuce probíhá teprve 5 měsíců. Ani soudní exekutor neposoudil situaci tak, že je důvod pro nemajetnost povinného exekuci zastavit. Protože nemajetnost povinného nebyla úplně zjištěna, a namítané promlčení pohledávky dosud nenastalo, soud návrh povinného na zastavení exekuce výrokem I. zamítl.
20. O nákladech tohoto řízení rozhodne soudní exekutor v příkazu k úhradě nákladů exekuce.

Poučení:

Proti tomuto usnesení je možno podat odvolání do 15 dnů ode dne jeho doručení ke Krajskému soudu v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci prostřednictvím podepsaného soudu.

Liberec 3. března 2026

Alena Harciniková v. r.
vyšší soudní úřednice

Shodu s prvopisem potvrzuje Ivana Šimková.

Toto rozhodnutí nabylo právní moci dne 20.03.2026. Připojení doložky provedla Ivana Šimková dne 30.03.2026.